

když B. uhodil M. pěstí do obličeje, a podle níž nebyl již přítomen, když B. ztýral M. holí.

Zjistiv na podkladě údajů B., že obžalovaný A. vyzval společnost obžalovaného B. (tudíž i C.), aby dali M. »pár facek«, vychází rozsudek zřejmě z předpokladu, že obžalovaný C. při své činnosti, podřaděné nalézacím soudem pod ustanovení §§ 5, 152, 155 b) tr. zák., jednal v domněnce, že M. bude, anebo má být ztýrán jen políčky nebo podobným bitím, a nikoli holí nebo podobným nebezpečnějším způsobem.

Za těchto okolností platí to, co uvedeno o překročení příkazu (excessus mandati) u obžalovaného A., stejným způsobem o obžalovaném C. Tento sice zmateční stížnost nepodal, poněvadž se však soud zrušovací z podnětu zmateční stížnosti, podané obžalovaným A., přesvědčil, že bylo trestního zákona nesprávně užito též v neprospěch obžalovaného C., a protože tytéž důvody, na nichž se zakládá opatření zrušovacího soudu ve prospěch obžalovaného A., jsou i ku prospěchu spoluobžalovaného C., bylo z povinnosti úřední ve smyslu § 290, odst. 1 tr. ř. postupovati, jako kdyby byl zmíněný zmatek uplatňoval i obžalovaný C.

Čís. 5850.

Nedokonali-li poškodený šestnásť rok svojho veku (§ 113, odst. 1 tr. zák.), môže učiniť návrh za otca ako zákonného zástupcu i matka poškodeného, ak otec súhlasí, aby bol návrh podaný; pre zistenie, či bol návrh učinенý v lehote § 112 tr. zák., je rozhodné len to, kedy sa otec dovedel o trestnom čine a jeho pachateľovi.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1937, Zm III 609/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti obžalovanému pre zločin násilného porušenia mravnosti a i. zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol, čiastočne zamietol; z moci úradnej na základe § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zločinom násilného porušenia mravnosti podľa § 233 tr. z., spáchaným na poškodenej M., v dôsledku toho aj vo výrokoch o treste a výrokoch s tým súvisiacich a uložil krajskému súdu, aby dotyčne obžaloby, podanej proti obžalovanému pre tento zločin, znova pojednával a rozhodol.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto:

Trestný čin, spáchaný na poškodenej M., ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, môže byť stíhaný podľa § 238 tr. z. len na návrh poškodenej strany, a to v súdenom prípade, keďže poškodená nedovršila 16. rok svojho veku, v smysle § 113, odst. 1 tr. z. na návrh jej zákonného zástupcu, ktorý návrh podľa § 112 tr. z. má byť podaný do troch mesiacov odo dňa, kedy sa oprávnený dozvedel o trestnom čine a osobe pachateľa.

Podľa obsahu spisov poškodená má otca, ktorý je jej zákonným zástupcom.

Niet pochybnosti o tom, že za otca poškodenej, súhlasil-li tento, aby návrh bol podaný, môže návrh urobiť aj matka poškodenej, ako sa stalo v súdenom prípade.

Pre zistenie však, či bol súkromný návrh predstretý v lehote § 112 tr. z., je rozhodné len to, kedy sa otec dozvedel o trestnom čine a jeho pachateľovi.

Odvolací súd v tomto smere zistil len to, že návrh bol učinенý dňa 24. decembra 1934, a bol toho istého názoru ako súd prvej stolice, že návrh bol učinенý včas pred uplynutím trojmesačnej lehoty, bez toho, že by svoj názor bližšie odôvodnil. Aby mohlo byť posúdené, či návrh učinенý zákonným zástupcom bol predstretý včas, nepostačuje zistenie, že návrh bol učinенý dňa 24. decembra 1934 a že trestný čin bol spáchaný v septembri 1934, lebo nie je vylúčené, že trestný čin bol spáchaný aj pred 24. septembrom 1934 a že sa zákonný zástupca už pred týmto dňom dozvedel o čine a pachateľovi, a preto k rozhodnutiu otázky, či návrh zákonného zástupcu bol podaný v lehote § 112 tr. z., treba zistiť, či sa zákonný zástupca dozvedel o trestnom čine a pachateľovi teprv dňa 25. septembra 1934 alebo neskôr.

Ponevác najvyšší súd v dôsledku zásady vytkutej v § 33, odst. 3 por. nov. uvedenú skutočnosť sám zistiť nemôže, lebo je povinný vziať za základ svojho rozhodnutia tie skutočnosti, ktoré vrchný súd uznal za pravdivé, preto pokračoval podľa § 35, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc čo do výroku, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre zločin podľa § 233 tr. z., spáchaný na M-ovej, v dôsledku toho aj vo výroku o treste a výrokoch s tým súvisiacich, a uložil súdu prvej stolice, aby v tomto smere znovu pojednával a rozhodol.

Čís. 5851.

I pri zamietnutí odvolania žalobcu čo do použitia § 92 tr. zák. môže odvolací súd zvýšiť obžalovanému trest, aj keď sa žalobca súčasne neodvolal pre nízku výmeru trestu podľa § 382 tr. p.

Odvolanie čo do použitia § 92 tr. zák. obsahuje v sebe i žiadosť o zvýšenie trestu.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1937, Zm III 31/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin zneužitia úradnej moci zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočnú sťažnosť »čo do zvýšenia trestu«, číselne označenú podľa § 385, čís. 2 tr. p., uplatňuje sťažovateľ námietkou, že vrchný súd porušil zákon, keď s použitím § 92 tr. z. krajským súdom vymeraný trest zvýšil prez to, že odvolanie štátneho zástupcu smerovalo iba proti použitiu § 92